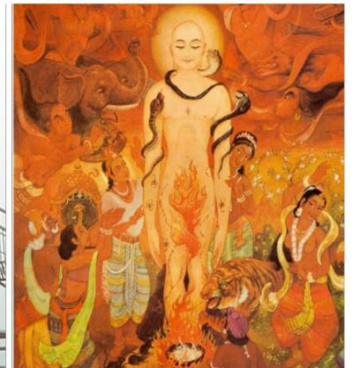
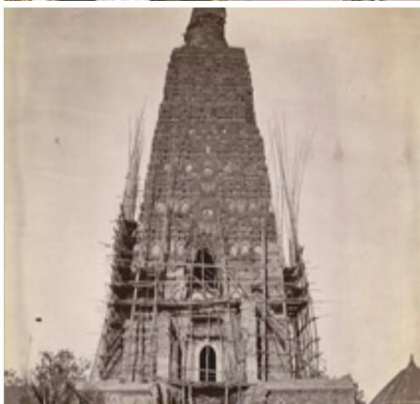
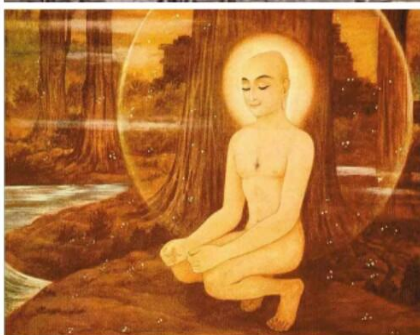
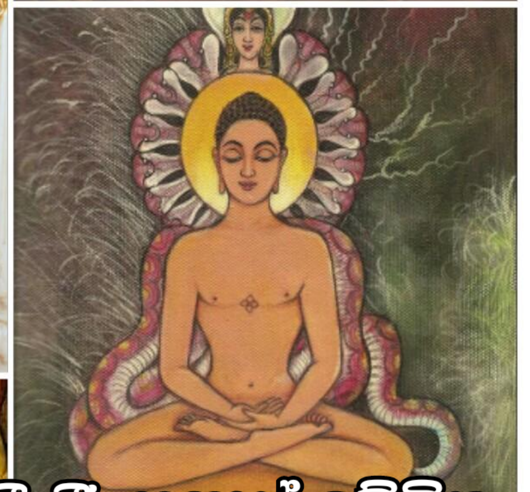
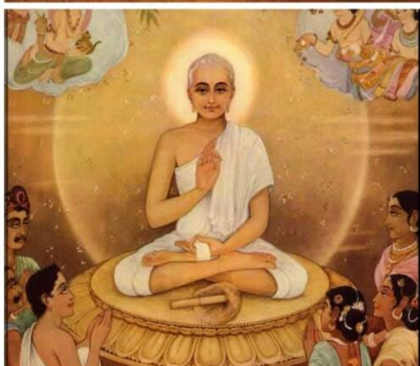
ඉන්දියානු ඉතිහාසයේ හැරවුම් ලක්ශය
ජෛයින මහාවීර බුදුන්
සත්‍ය ගවේෂකයාණන්

කේ.පී.පී. හෂාන් දම්මික

ජෛන මහවීර සහ ජෛන ආගම

ආගම පුනර්ජීවනය හා ප්‍රතිසංවිධානය කළ ජෛන ආගමේ විසි හතරවන තීර්ථකර (ධර්මය ප්‍රචාරකයා සහ ධර්මය ප්‍රචාරකයා) මහාවීර ය. ඔහු 23 වන තිත්තංකාර පර්ශ්වානාතගේ අධ්‍යාත්මික අනුප්‍රාප්තිකයා විය. ජෛන සම්ප්‍රදායට අනුව මහාවීර ක්‍රි.පූ. 6 වන සියවසේ මුල් භාගයේ ඉන්දියාවේ වර්තමාන බිහාර් හි රාජකීය ක්ෂත්‍රිය ජෛන පවුලක උපත ලැබීය. වයස අවුරුදු 30 දී පමණ ඔහු සියළුම ලෞකික දේපළ අතහැර දමා අධ්‍යාත්මික පිබිදීමක් සඳහා නිවසින් පිටව ගියේය. මහාවීර වසර 12 ක් තිස්සේ දැඩි භාවනා සහ දැඩි කප්පාදු පුහුණුවීම් කළ අතර ඉන් පසුව ඔහු කේවල ග්‍යාන (සර්ව විද්‍යාව) ලබා ගත් බව විශ්වාස කෙරේ. ඔහු වසර 30 ක් දේශනා කළ අතර ක්‍රි.පූ 6 වන සියවසේදී ජෛනවරුන් විසින් මෝක්ෂ (ගැලවීම) ලබා ගත් බව විශ්වාස කෙරේ.මහාවීර යනු පුරාණ ඉන්දියාවේ ජෛන ආගම දේශනා කළ ගෞතම බුදුන්ගේ සමකාලීනයෙකි. ක්‍රි.පූ. 6 සිට 4 වන සියවස දක්වා විද්වතුන් ඔහු සමඟ විවිධාකාරයෙන් ආශ්‍රය කරන අතර ඔහුගේ උපන් ස්ථානය ද ඔවුන් අතර ආරවුලකි.

අධ්‍යාත්මික විමුක්තිය සඳහා අහිංසා (අවිහිංසාවාදී), සත්‍ය (සත්‍යය), අස්තියා (සොරකම් නොකිරීම), බ්‍රහ්මචරියාව (නිර්මලකම) සහ අපරිග්‍රහ (නොබැඳීම) යන භාරයන් පිළිපැදීම අත්‍යවශ්‍ය බව මහාවීර ඉගැන්වීය. ඔහු අනෙකන්තවඩ (බොහෝ පැති යථාර්ථය) හි මූලධර්ම ඉගැන්වීය: සියාද්වාඩා සහ නයාවඩ. මහාවීරගේ ඉගැන්වීම් සම්පාදනය කරන ලද්දේ ඉන්ද්‍රභූති ගෞතම (ඔහුගේ ප්‍රධාන ගෝලයා) ජෛන අගමා ලෙස ය. ජෛන භික්ෂූන් විසින් වාචිකව සම්ප්‍රේෂණය කරන ලද මෙම ග්‍රන්ථ ක්‍රි.ව. 1 වන සියවස වන විට බොහෝ දුරට නැතිවී ඇතැයි විශ්වාස කෙරේ (ඉතිරි ඒවා පළමු වරට ස්වෙතම්බර සම්ප්‍රදායේ ලියා ඇති විට). මහාවීර විසින් උගන්වන ලද අගමාස්හි දැනට ඉතිරිව ඇති අනුවාදයන් ස්වෙතම්බර ජෛන ආගමේ පදනම් ග්‍රන්ථ සමහරක් වන නමුත් ඒවායේ සත්‍යතාව දිගම්බර ජෛන ආගමේ විවාදාත්මක ය.

මහාවීර සාමාන්‍යයෙන් නිරූපණය කරන්නේ වාඩි වී සිටින හෝ සිටගෙන සිටින භාවනා ඉරියව්වක ය. ඔහුට යටින් සිංහයෙකුගේ සංකේතයක් ඇත. ඔහුගේ පැරණිතම ප්‍රතිමූර්තිය උතුරු ඉන්දියානු නගරයක් වන මතුරා හි පුරාවිද්‍යාත්මක ස්ථාන වලින් වන අතර එය ක්‍රි.පූ. 1 වන සියවසේ සිට ක්‍රි.ව. 2 වන සියවස දක්වා දිව යයි. ඔහුගේ උපත මහාවීර් ජන්මා කල්යාණක් ලෙස සමරනු ලබන අතර ඔහුගේ නිර්වාණය (ගැලවීම) ජෛනවරුන් විසින් දීපවාලි ලෙස සමරනු ලැබේ.

මුල් ජෛන හා බෞද්ධ සාහිත්‍යයෙන් නිරූපණය කරන්නේ මහාවීර සඳහා නයපුත්ත, **මුනි, සමන**, **නිග්ගන්ත**, බ්‍රැම්හාන් සහ **භගවාන්** ඇතුළු නම් කිහිපයක් (හෝ එපිට) භාවිතා කරයි. මුල් බෞද්ධ සූත්‍ර වලදී ඔහුව හඳුන්වනු ලැබුවේ අරහා ("සුදුසු") සහ වේවි ("වේද" වලින් උපුටා ගත් නමුත් මෙම සන්දර්භය තුළ "wise **බුද්ධි මතා**" යන්නයි. මහාවීර විසින් වේදයන් ශුද්ධ ලියවිල්ල ලෙස හඳුනාගෙන නැත). "ආදරය හා වෛරයෙන් තොර" කල්ප සූත්‍රයේ ඔහු **ශ්‍රමන** ලෙස හැඳින්වේ. පසුකාලීන ජෛන ග්‍රන්ථ වලට අනුව, මහාවීරගේ ළමා නාමය වර්ධමාන ("වැඩෙන තැනැත්තා") වූයේ ඔහු උපන් අවස්ථාවේ රාජධානියේ සමෘද්ධිය නිසාය. කල්පසූත්‍රයන්ට අනුව, කල්ප සූත්‍රයේ දෙවිවරුන් විසින් ඔහුව මහාවීර ("මහා වීරයා") ලෙස හැඳින්වූයේ ඔහු අන්තරායන්, භීතීන්, දුෂ්කරතා සහ විපත් මධ්‍යයේ නොසැලී සිටි බැවිනි. ඔහු තිර්තන්කර ලෙසද හැඳින්වේ.මහාවීර පුරාණ ඉන්දියාවේ ජීවත් වූ බව ජෛන ආගමේ විද්වතුන් විසින් විශ්වීයව පිළිගෙන ඇතත්, ඔහුගේ ජීවිතය හා ඔහු උපන් වර්ෂය පිළිබඳ විස්තර විවාදයට භාජනය වේ. දිගම්බර උත්තරපුරාණ ග්‍රන්ථයට අනුව මහාවීර උපත ලැබුවේ විදේහස් රාජධානියේ කුන්ඩ්පූර්හි ය.එය පාට්නා සිට (බිහාර් අගනුවර) කිලෝමීටර් 60 ක් (සැතපුම් 37 ක්) උතුරින් පිහිටි බාසු කුන්ඩ් නගරය යැයි සිතුවද, ඔහුගේ උපන් ස්ථානය තවමත් ආරවුලක් වී ඇත. මහාවීර සිය ද්‍රව්‍යමය ධනය අත්හැර දමා වයස අවුරුදු විසි අටක් වන විට නිවසින් පිටව ගියේය. ඔහු දේශනා කළ තැන ජෛන ආගමේ ප්‍රධාන සම්ප්‍රදායන් දෙක අතර එකඟ නොවී ඇත: අවතම්බරස් සහ දිගම්බරස්.

~ සත්‍ය ගවේශකයන් ~

මහාවීර ක්රි.පූ. 599 දී උපත ලබා ක්රි.පූ. 527 දී මියගිය බව ජෛන ජාතිකයින් විශ්වාස කරයි. මතභේදය පැන නගින්නේ ඔහු සහ බුදුන් සමඟ සම්බන්ධයක් ඇති කර ගැනීමට ගත් උත්සාහයන් මගිනි. බෞද්ධ හා ජෛන ග්රන්ථ වලට අනුව ඔවුන් සමකාලීනයන් යැයි විශ්වාස කෙරේ. (ජෛන සාහිත්ය මෙන් නොව) පුරාණ බෞද්ධ සාහිත්යය නොනැසී පවතී. කෙසේ වෙතත්, විරා නිර්වාණ සම්වාත් යුගය ක්රි.පූ. 527 දී (මහාවීරගේ නිර්වාණය සමඟ) ආරම්භ වූ අතර එය ජෛන සම්ප්රදායේ ස්ථිර ලෙස ස්ථාපිත කොටසකි.

12 වන සියවසේ ජෛන විශාරදයෙකු වූ හේමචන්ද්ර මහාවීරව ක්රි.පූ 5 වන සියවසේදී තැබීය. හේමාචන්ද්ර විසින් වැරදි විශ්ලේෂණයක් සිදු කළ බව කයිලාෂ් ජේන් ලියයි. (බුදුරජාණන් වහන්සේගේ නිර්වාණය ස්ථාපිත කිරීමට ගත් උත්සාහයන් සමඟ) මහාවීරගේ නිර්වාණය පිළිබඳ ව්යාකූලත්වයට හා මතභේදයට තුඩු දී තිබේ. ජේන්ට අනුව, ක්රි.පූ. 527 සාම්ප්රදායික දිනය නිවැරදි ය, බුදුරජාණන් වහන්සේ මහාවීරට වඩා බාල වූ අතර "වසර කිහිපයකට පසු නිර්වාණය ලබා ගන්නට ඇත. වර්තමාන බිහාර් හි පාවපුරි නම් ඔහුගේ නිර්වාණය පිහිටි ස්ථානය ජෛන වන්දනා ස්ථානයකි.

කාශ්යප ගෝත්රයේ සාමාජිකයෙකු වන මහාවීර උපත ලැබුවේ සිද්ධාර්ථ රජුගේ සහ ඉක්ෂ්වකු රාජවංශයේ ත්රිෂාල රජිනගේ රාජකීය ක්ෂත්රිය පවුලටයහින්දු වීර කාව්යයන් වන රාම සහ රාමායණය, බෞද්ධ ග්රන්ථවල බුදුවරුන් 28 ඇති අතර, ජෛනවරුන් ඔවුන්ගේ තිත්තංකර විසි හතරකි.

කුන්දග්රාම (මහාවීරගේ උපන් ස්ථානය) සාම්ප්රදායිකව විශ්වාස කරනුයේ ඉන්දු-ගංගා තැනිතලාවේ පුරාණ නගරයක් වන වෛශාලි අසල ය. වර්තමාන බිහාර්හි එහි පිහිටීම අපැහැදිලි ය. එයට හේතුව ආර්ථික හා දේශපාලන හේතූන් මත පුරාණ බිහාර් සිට සංක්රමණය වීමයි. ජෛන ග්රන්ථවල ඇති "විශ්ව ඉතිහාසයට" අනුව, මහාවීර සිය 6 වන සියවසේ උපතට පෙර නැවත ඉපදීම් (මුළු දරු උපත් 27) වලට භාජනය විය. ඔහුගේ අවසන් උපතට පෙර 24 වන තිත්තංකරය ලෙස ස්වර්ගීය රාජ්යයක නිරයේ ඩෙනිසන්, සිංහයෙකු සහ දෙවියෙකු (දේවා) ඇතුළත් විය. ස්වෙතම්බර ග්රන්ථවල සඳහන් වන්නේ ඔහුගේ කලලය ප්රථම වරට බ්රාහ්මණ කාන්තාවක් තුළ ඇති වූ බවයි. එය හරී-නයිගමේසින් (ඉන්ද්රාගේ හමුදාවේ දිවිය අණදෙන නිලධාරියා) විසින් සිද්ධාර්ථගේ බිරිඳ වන ත්රිෂාලගේ ගර්භාෂයට මාරු කිරීමට පෙරය. කලලරූපය- ස්ථාන මාරු පුරාවෘත්තය දිගම්බර සම්ප්රදායේ අනුගාමිකයන් විශ්වාස නොකරයි.

ජෛන ග්රන්ථවල සඳහන් වන්නේ මහාවීර ඉපදුණු පසු ඉන්ද්රා දෙවියා 56 ක් සමඟ අහසින් පැමිණ ඔහුට අභිෂේක කර මේරු කන්ද මත අභිෂේක (කැප කිරීම) සිදු කළ බවයි. ජෛන දේවාල ගණනාවකින් නිරූපණය කෙරෙන මෙම සිදුවීම් නූතන ජෛන දේවාල චාරිත්ර චාරිත්රවලට දායක වේ. මහාවීරගේ උපන් පුරාවෘත්ත පිළිබඳ කල්ප සූත්ර වාර්තාවක් පරයුෂාන උත්සවයේදී ස්වෙතම්බර ජෛනවරුන් විසින් පාරායනය කරනු ලැබුවද, එම උත්සවයම දිගම්බරයන් විසින් පාරායනයකින් තොරව පවත්වනු ලැබේ.

මහාවීර කුමාරයෙකු ලෙස හැදී වැඩුණි. අවතම්බර ආචරංග සූත්රයේ දෙවන පරිච්ඡේදයට අනුව, ඔහුගේ දෙමව්පියන් පර්ශ්වානාථයේ ගිහි බැතිමතුන් විය. මහාවීර විවාහ වූවාද යන්න පිළිබඳව ජෛන සම්ප්රදායන් වෙනස් වේ. දිගම්බර සම්ප්රදාය විශ්වාස කරන්නේ ඔහුගේ දෙමව්පියන්ට ඔහු යශෝධාව විවාහ කර ගැනීමට අවශ්ය වූ නමුත් ඔහු විවාහ වීම ප්රතික්ෂේප කළ බවයි. පසුව ඔහු යශෝධා සමග විවාහ වී අනෝජා නම් දුවෙක් ලැබුවේය.

ජෛන ග්රන්ථවල මහාවීර උසයි; ඔහුගේ උස අවුපතිකා සූත්රයේ රියන් හතක් (අඩි 10.5) ලෙස ලබා දී ඇත. ජෛන ග්රන්ථවලට අනුව, ඔහු තිත්තංකර විසි හතරෙන් කෙටිම තැනැත්තා ය; මීට පෙර ගුරුවරුන් උසින් සිටි බව විශ්වාස කෙරුණු අතර, අවුරුදු 1,000 ක් ජීවත් වූ 22 වන තීර්ථකර ඇරිස්ටනේමි, රියන් හතළිහක් (අඩි 60) උස යැයි කියනු ලැබේ.

~ සත්‍ය ගවේශකයන් ~

වයස අවුරුදු තිහ වන විට මහාවීර රාජකීය ජීවිතය අතහැර දමා සිය නිවස සහ පවුල අතහැර අධ්‍යාත්මික පිබිදීමක් ඇති කර ගැනීම සඳහා තපස් ජීවිතයක් ගත කළේය. ඔහු දැඩි නිරාහාරව හා ශාරීරික වධ හිංසා පමුණුවා, **අශෝක ගස** යට භාවනා කර, ඔහුගේ ඇඳුම් ඉවත දැමීය.

සාම්ප්‍රදායික වාර්තාවලට අනුව, මහාවීර **අවුරුදු දොළහක දැඩි ද දුෂ්කරක්‍රියා කර** වයස අවුරුදු 43 දී ජිම්බිකාග්‍රාම අසල රිජුපාලිකා **ගං ඉවුරේ පිහිටි සලා ගසක් යටින් කේවල ග්‍යාන** (සර්ව විද්‍යාව හෝ අනන්ත දැනුම) ලබා ගත්තේය. සිද්ධිය පිළිබඳ විස්තර ජෛන උත්තර්-පුර සහ හරිවම-පුර ග්‍රන්ථවල විස්තර කර ඇත. අචරංග සූත්‍රය මහාවීර විස්තර කරන්නේ සියල්ල දකින ලෙසයි. සූත්‍රක්‍රිංගය එය සියල්ල දන්නා අයට පුළුල් කරන අතර ඔහුගේ අනෙක් ගුණාංග විස්තර කරයි. ජෛනවරුන් විශ්වාස කරන්නේ මහාවීරට වඩාත්ම සුබ ශරීරයක් ඇති බවත් ඔහු සර්ව විද්‍යාව ලබා ගන්නා විට අඩුපාඩු දහඅටකින් නිදහස් බවත්ය. අවතම්බරට අනුව, ඔහු සර්ව විද්‍යාව ලබා ගැනීමෙන් පසු වසර තිහක් සිය දර්ශනය ඉගැන්වීම සඳහා ඉන්දියාව පුරා සංචාරය කළේය. කෙසේ වෙතත්, දිගම්බර විශ්වාස කරන්නේ ඔහු තම සමවසරනයේ රැඳී සිටිමින් තම අනුගාමිකයන්ට දේශන පැවැත්වූ බවයි.

මහාවීරගේ පළමු ගෝලයෝ බ්‍රාහ්මණවරු එකොළොස් දෙනෙක් වූ බව සාම්ප්‍රදායිකව ගණධරයන් එකොළොස් දෙනා ලෙස හැඳින්වූ බව ජෛන ග්‍රන්ථවල සඳහන් වේ. **ගෞතම ඔවුන්ගේ නායකයා** වූ අතර අනෙක් අය අග්නිභූටි, වයුභූටි, අකාම්පිටා, ආර්ය වයික්තා, සුධර්මන්, මන්දතපුත්‍ර, මෞර්යපුත්‍ර, අකාලභ්‍රතා, මෙට්‍රයා සහ ප්‍රභාසා ය. **ගෞතමා ඔහුගේ අනුප්‍රාප්තිකයා** ලෙස සුධර්මන් පත් කළ බව කියනු ලැබේ. ගනධරයන් මහාවීරගේ මරණයෙන් පසු ඔහුගේ ඉගැන්වීම් සිහිපත් කර වාචිකව සම්ප්‍රේෂණය කළේය. ඔහුගේ ඉගැන්වීම් ගානි-පිඩගා නොහොත් ජෛන අගමාස් ලෙස හැඳින්විය.

ජෛන සම්ප්‍රදායට අනුව මහාවීරට මුනි 14,000 ක් (**පිරිමි සශ්රීක බැතිමතුන්**), **ආර්යයන්** 36,000 ක්, **ශ්‍රාවකයන්** 159,000 ක් (**පිරිමි ගිහි අනුගාමිකයන්**) සහ **ශ්‍රාවිකාවියන්** 318,000 ක් (**කාන්තා ගිහි අනුගාමිකයන්**) සිටියහ. [64] [65] [66] **රාජකීය අනුගාමිකයින් අතර මාගධාහි ශ්‍රීනිකා රජු, අංගා හි කුනිකා (ජනප්‍රිය ලෙස බිම්බිසර ලෙස හැඳින්වේ)** සහ වීදාහි වෙටාකා ඇතුළත් විය. මහාවීර මහාව්‍රතයන් (භාරයන් පහක්) සමඟින් ඔහුගේ උපායන් ආරම්භ කළේය. ඔහු ප්‍රවචන පනස් පහක් (පාරායන) සහ දේශන මාලාවක් (උත්තරාදීය-සූත්‍රය) ඉදිරිපත් කළේය.

<u>නිර්වාණය සහ මෝක්ෂය</u>

ජලය මත විශාල සුදු පන්සල

ඉන්දියාවේ බිහාර් හි පාවපුරි හි මහාවීර සාමිවරයාගේ ජල් මන්දිරය (ජල පන්සල)

ඔහු දේශනා කළ අතර වයස **අවුරුදු 72 දී නිර්වාණය** ලබා ගත්තේය. මහාවීරගේ නිර්වාණය ක්‍රි.පූ. 527 දී සිදු වූ බව ජෛන අවතම්බර සම්ප්‍රදාය විශ්වාස කරන අතර, දිගම්බර සම්ප්‍රදාය ක්‍රි.පූ. 468 දී සඳහන් වේ. සම්ප්‍රදායන් දෙකෙහිම, ඔහුගේ ජීව (ආත්මය) සිද්ධාෂිලා (නිදහස් ආත්මයන්ගේ නිවහන) හි රැඳී සිටින බව විශ්වාස කෙරේ.

ජෛන ග්‍රන්ථවලට අනුව, මහාවීරගේ නිර්වාණය (මරණය) වර්තමාන බිහාර් හි පවපුරි නගරයේ සිදුවිය. අධ්‍යාත්මික ආලෝකයක් ලෙස ඔහුගේ ජීවිතය සහ ඔහුගේ නිර්වාණ රාත්‍රිය ජෛනවරුන් විසින් දීපවාලි ලෙස සමරනු ලබන්නේ හින්දු භක්තිකයන් එය සමරන අවස්ථාවේදීම ය. ඔහුගේ ප්‍රධාන ශ්‍රාවකයා වන **ගෞතම**, මහාවීර විසින් ශිබාර්ජි වෙතින් නිර්වාණය ලබාගත් රාත්‍රියේදී සර්ව විද්‍යාව ලබා ගත් බව කියනු ලැබේ.

මහාවීරගේ නිර්වාණය පිළිබඳ විස්තර ජෛන ග්‍රන්ථ අතර වෙනස් වන අතර සමහර ඒවා සරල නිර්වාණය විස්තර කරන අතර තවත් **සමහරු දෙවිවරුන් හා රජවරුන් විසින් පවත්වන ලද උත්කර්ෂවත් සැමරුම් විස්තර කරති**. ජිනසේනගේ මහාපුරනයට අනුව, **ඔහුගේ අවමංගල්‍ය කටයුතු සිදු කිරීම සඳහා ස්වර්ගීය ජීවීන් පැමිණියේය**. දිගම්බර සම්ප්‍රදායේ ප්‍රවචනසර පවසන්නේ **තිර්තන්කරයන්ගේ නියපොතු සහ හිසකෙස් පමණක් ඉතිරිව ඇති බවයි**; ශරීරයේ ඉතිරි කොටස් කැම්පෝර් මෙන් වාතයේ දිය වේ. සමහර ග්‍රන්ථවල මහාවීර වයස අවුරුදු 72 දී විස්තර කර ඇත්තේ දින හයක් තුළ සිය අවසාන දේශනා කිරීම විශාල පිරිසකට ලබා දුන් බවයි. ඔහු අතුරුදහන් වී ඇති බව දැනගත් පිරිස නින්දට වැටේ (ඔහුගේ අනුගාමිකයන් ආදාහනය කරන නියපොතු සහ හිසකෙස් පමණක් ඉතිරි වේ).

මහාවීරගේ ජල් මන්දිරය ඔහු නිර්වාණය (මෝක්ෂ) ලබාගත් ස්ථානයේ සිටගෙන සිටියි. ජෛන දේවාලවල කලා කෘති ඔහුගේ අවසාන විමුක්තිය හා ආදාහනය නිරූපණය කරයි, සමහර විට සංකේතාත්මකව සඳුන් දැවමය පයිප්පයක් සහ දැවෙන කැම්පෝර් කැබැල්ලක් ලෙස දැක්වේ.යටත් විජිත යුගයේ ඉන්දියානු පුරාවිද්‍යාඥයන් යින් ජෛන ආගම (සහ මහාවීරගේ අනුගාමිකයන්) බුද්ධාගමේ නිකායක් ලෙස සලකනු ලැබුවේ නිරූපණ හා භාවනා සහ සශ්‍රීක පිළිවෙත් වල මතුපිට සමානකම් නිසාය. ශිෂ්‍යත්වය ඉදිරියට යත්ම, මහාවීරගේ හා බුදුන්ගේ ඉගැන්වීම් අතර වෙනස්කම් කොතරම් වෙනස්ද යත්, ආගම් වෙනම ලෙස පිළිගැනීමට ලක් විය. මහාවීර, මොරිස් වින්ටර්නිට්ස් පවසන්නේ "ආත්මය පිළිබඳ ඉතා සවිස්තරාත්මක විශ්වාසයක්"ඉගැන්වූ බවයි (බෞද්ධයන් මෙන් නොව, එවැනි විස්තාරණය ප්‍රතික්ෂේප කළ). ඔහුගේ සශ්‍රීක ඉගැන්වීම් **බුද්ධාගමට හෝ හින්දු ආගමට වඩා විශාල අනුපිළිවෙලක් ඇති** අතර, **අහිම්සා (අවිහිංසාව)** කෙරෙහි ඔහු අවධාරණය කිරීම අනෙකුත් ඉන්දියානු ආගම්වලට වඩා වැඩි ය. මහාවීරගේ ඉගැන්වීම් සම්පාදනය කරන ලද්දේ ඔහුගේ ගනධර (ප්‍රධාන ගෝලයා) **ගෞතම ස්වාමි** විසිනි. කැනොනිකල් ශුද්ධ ලියවිලි පද දොළහකින් යුක්ත වේ. ජෛන සම්ප්‍රදායට අනුව, මාගධ රාජධානියේ දරුණු සාගතයක් නිසා ජෛන භික්ෂූන් විසුරුවා හරින විට ක්‍රි.පූ. 300 දී පමණ මහාවීරගේ ඉගැන්වීම් ක්‍රමයෙන් නැති වී ගියේය. පසුකාලීන භික්ෂූන් වහන්සේලා එක්රැස් කිරීමට, කැනනය පාරායනය කිරීමට සහ එය නැවත ස්ථාපිත කිරීමට උත්සාහ කළහ. මෙම උත්සාහයන් මහාවීරගේ ඉගැන්වීම් පුනරාවර්තනය කිරීමේ වෙනස්කම් හඳුනාගත් අතර ක්‍රි.ව. 5 වන සියවසේදී වෙනස්කම් සමථයකට පත් කිරීමට උත්සාහ දරා ඇත. ස්වේතම්බර සහ දිගම්බර ජෛන සම්ප්‍රදායන් මහාවීරගේ ඉගැන්වීම්වල අසම්පූර්ණ, තරමක් වෙනස් අනුවාදයන් තබා ගැනීමත් සමඟ ප්‍රතිසන්ධාන ප්‍රයත්නයන් අසාර්ථක විය. පොදු යුගයේ මුල් ශතවර්ෂ වලදී **මහාවීරගේ ඉගැන්වීම් අඩංගු ජෛන ග්‍රන්ථ පාම්-කොළ අත්පිටපත්වල ලියා ඇත**. දිගම්බරස්ට අනුව, මුල් කැනනය පිළිබඳ අර්ධ දැනුමක් ඇති ආචාර්යා භූතබාලි අන්තිම තණ්හාව විය. පසුකාලීනව, සමහර උගත් ආචාර්යාවරු අගමාවරුන්ගේ විෂයයන් වූ මහාවීරගේ ඉගැන්වීම් ප්‍රතිෂ්, ස්ථාපනය කොට, සම්පාදනය කොට ලියා තැබූහ. ක්‍රි.ව. 1 වන සියවසේදී ආචාර්යා ධරසේන, ආචාර්යා පුෂ්පදන්ත් සහ භූතාබාලි ඉගැන්වීම් ලියා තබන විට මඟ පෙන්වීය. ආචාර්යාවරුන් දෙදෙනා පැරණිතම දිගම්බර තල් කොළ මත ලියා ඇත.

ජෛන ආගමා වංශාධිපතියන් සහ නිවැසියන් විසින් නිරීක්ෂණය කළ යුතු වර්ග පහක් (භාරයන්) ගණන් බලා ඇත. මෙම සදාචාරාත්මක මූලධර්ම මහාවීර විසින් දේශනා කරන ලදී

01.**අහිම්සා** (අවිහිංසාවාදී හෝ හානියක් නොවන):

ජෛන ආගමේ පළමු හා වැදගත්ම භාරය වන අහිම්සා ක්‍රියාවන්ට, කථාවට සහ චින්තනයට අදාළ වේ.

02.**සත්‍ය** (සත්‍යවාදී බව): තමාටත් අන් අයටත් අදාළ වේ.

03. **අස්තේය** (සොරකම් නොකිරීම): "ලබා දී නැති කිසිවක් නොගැනීම"

04.**බ්‍රහ්මචාර්යා** (නිර්මලකම): භික්ෂූන් වහන්සේලාට ලිංගිකව හා කාමුක වින්දනයෙන් වැළකී සිටීම සහ නිවැසියන් සඳහා තම සහකරුට විශ්වාසවන්තව සිටීම

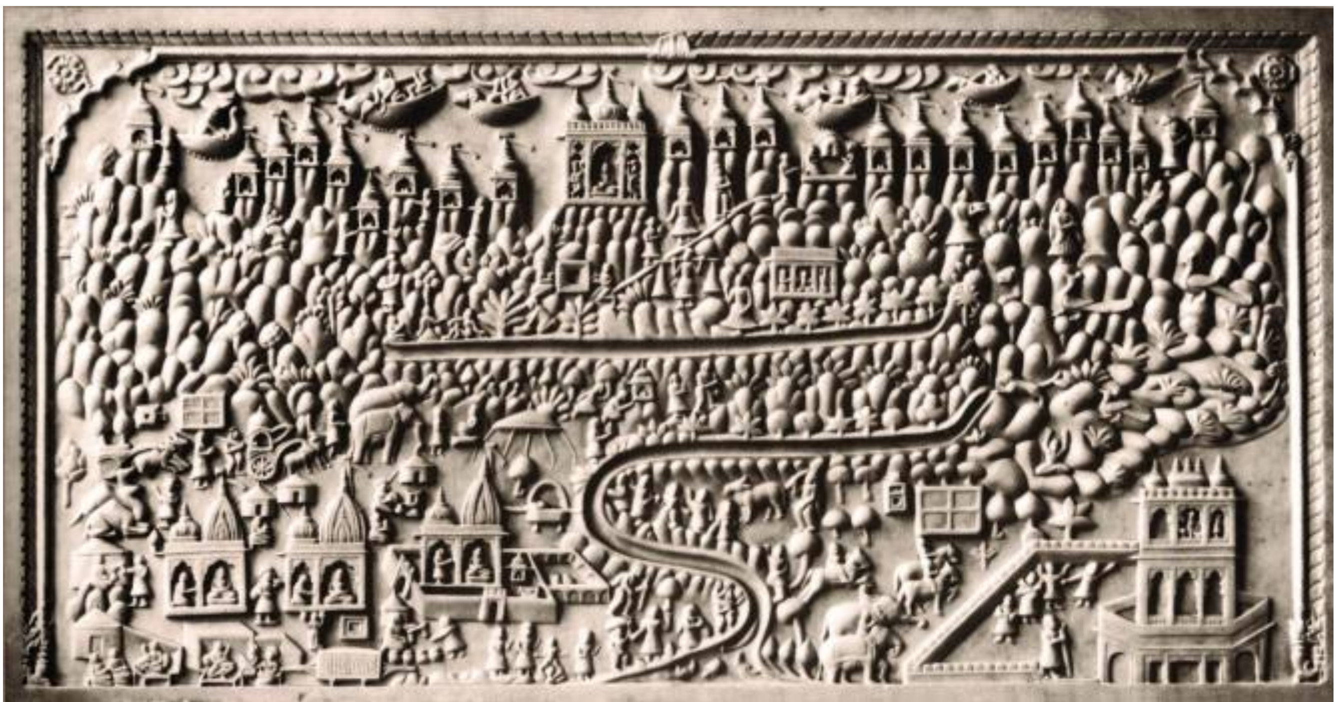
05.**අපරිග්‍රහ** (ඇමුණුම් නොවන): ගිහි ජනතාව සඳහා, දේපල හෝ ලෞකික දේපළ සමඟ බැඳී නොසිටීමේ ආකල්පයක්; කිසිවක් අයිති කර නොගත්,

මහාවීර ඉන්දියානු සම්ප්‍රදායන් තුළ වඩාත් හොඳින් සිහිපත් කරනුයේ **අහිංසා** යනු උත්තරීතර සදාචාරාත්මක ගුණාංගයයි. **අහිංසා** සියළුම ජීවීන් ආවරණය කරන බව ඔහු ඉගැන්වූ අතර, ඕනෑම ආකාරයක තුවාලයකට නරක කර්මය ඇති කරයි (එය කෙනෙකුගේ නැවත ඉපදීම, අනාගත යහපැවැත්ම සහ දුක්විඳීමට බලපායි). මහත්මා ගාන්ධිට අනුව, මහාවීර යනු අහිංසා පිළිබඳ ශ්‍රේෂ්ඨ තම අධිකාරියයි.මහාවීරට අනුව, මැවුම් දේවතාවියක් නොමැති අතර පැවැත්මට ආරම්භයක් හෝ අවසානයක් නොමැත. **දෙවිවරුන් හා භූතයන්** ජෛන ආගමේ පවතී, කෙසේ වෙතත්, ඔවුන්ගේ ජීවීන් එකම උපත් හා මරණ චක්‍රයේම කොටසකි. අධ්‍යාත්මික භාවිතයේ පරමාර්ථය වන්නේ ජීවය එහි කර්ම සමුච්චනයෙන් මුදා ගැනීම සහ නැවත ඉපදීමෙන් නිදහස් වූ ආත්මයන් වන සිද්ධාන්තයට ඇතුළු වීමයි. **<u>මහාවීරට බුද්ධත්වය</u>** යනු ස්වයං-වශා කිරීමේ සහ ස්වයං සංයමයේ ප්‍රතිලයකි

මහාවීරගේ අනකන්තව ධර්මය සමාපාල සූත්‍රය වැනි බෞද්ධ ග්‍රන්ථවල සාරාංශගත කර ඇත (ඔහු එය නිගන්ත නතාපුත්ත ලෙස හැඳින්වේ), සහ මහාවීරගේ සහ බුදුන්ගේ ඉගැන්වීම් අතර ප්‍රධාන වෙනසක් වේ. බුදුරජාණන් වහන්සේ මැද මාවත ඉගැන්වූයේ “එය හෝ “එය නොවේ” යන අන්තයන් ප්‍රතික්ෂේප කරමිනි. මහාවීර **"එය" සහ "එය එසේ නොවේ"** යන දෙකම ප්‍රතිසන්ධානය හා **"සමහර විට" සුදුසුකම් සහිතව පිළිගත්තේය**.

මහාවීරස්වාමී පුරුෂයින් හා ස්ත්‍රීන් සමානාත්මතාවය ගැන දේශනා කර තිබුණි. ඇඳුම් ඇඳගෙන සිටින ස්වෙතම්බරස් මහාවීරගේ ඉගැන්වීම අර්ථකථනය කර ඇත්තේ මෝක්ෂ (කයිවාලියා, අධ්‍යාත්මික විමුක්තිය) ඇති හැකියාව සහිත මනස්කාන්ත, තපස් ජීවිතයක් ගත කිරීමට ස්ත්‍රී පුරුෂ දෙපාර්ශ්වයම දිරිමත් කරන බවය.මහාවීර දේශනා කළේ පැවැත්මේ ස්වභාවය චක්‍රීය බවත්, මරණයෙන් පසු ආත්මය එක් ත්‍රිත්වයක නැවත ඉපදෙන බවත්ය - එනම් **ස්වර්ගීය, නිරර්ථක හෝ භූමික** පැවැත්ම හා දුක් වේදනා ය. මිනිසෙකු, සතෙකු, මූලද්‍රව්‍යයක්, ක්ෂුද්‍ර ජීවියෙකු හෝ වෙනත් ආකාරයක **කර්මය (ක්‍රියාවන්) මත පදනම්ව**, **පෘථිවියේ හෝ ස්වර්ගීය (හෝ නිරර්ථක) රාජධානියක මිනිසුන් නැවත ඉපදේ**. කිසිවක් ස්ථිර නැත; සෑම කෙනෙක්ම (**දෙවිවරුන්, භූතයන් හා භූමික ජීවීන් ඇතුළුව**) මිය යන අතර නැවත ඉපදෙන්නේ ඔවුන්ගේ පෙර ජීවිතයේ ඔවුන්ගේ ක්‍රියා මත පදනම්වය. සර්ව විද්‍යාව වෙත ළඟා වූ ජිනාස් නැවත ඉපදෙන්නේ නැතඔවුන් “පරිපූර්ණ වූවන්ගේ රාජධානිය” වන සිද්ධලෝකාට ඇතුල් වේ.

<u>උපුටා ගැනීම</u>
https://en.wikipedia.org/wiki/Mahavira

~ සත්‍ය ගවේශකයන් ~

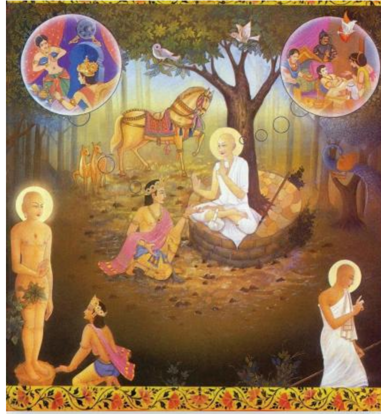
Jain Prayers

नमो अरिहंताणं।	namo arihantänam |
नमो सिद्धाणं।	namo siddhänam |
नमो आयरियाणं।	namo äyariyänam |
नमो उवज्झायाणं।	namo uvajjhäyänam |
नमो लोए सव्वसाहूणं।	namo loe savvasähünam |
एसो पंच नमुक्कारो।	eso pancha namukkäro |
सव्वपावप्पणासणो।	savvapävappanäsano |
मंगलाणं च सव्वेसिं	Mangalänam cha savvesim
पढमं हवइ मंगलं।।	padhamam havai mangalam ||

चत्तारि मंगलं अरिहंता मंगलं	chattäri mangalam, arihantä mangalam
सिद्धा मंगलं साहू मंगलं	siddhä mangalam, sähü mangalam,
केवलिपण्णत्तो धम्मो मंगलं ।	kevalipannatto dhammo mangalam |
चत्तारि लोगुत्तमा, अरिहंता लोगुत्तमा	chattäri loguttamä, arihantä loguttamä,
सिद्धा लोगुत्तमा, साहू लोगुत्तमा ।	siddhä loguttamä, sähü loguttamä,
केवलिपण्णत्तो धम्मो लोगुत्तमो ।	kevalipannatto dhammo loguttamo |
चत्तारि सरणं पवज्जामि	chattäri saranam pavajjämi,
अरिहंते सरणं पवज्जामि	arihante saranam pavajjämi,
सिद्धे सरणं पवज्जामि,	siddhe saranam pavajjämi,
साहू सरणं पवज्जामि	sähü saranam pavajjämi,
केवलि पण्णत्तं धम्मं	kevali pannattam dhammam
सरणं पवज्जामि ।।	saranam pavajjämi ||

Monk Kurgadu attains Enlightenment while eating

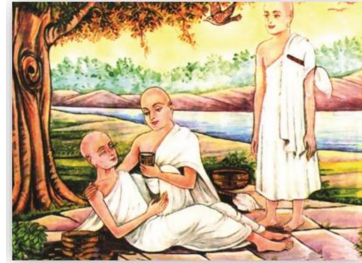
Anäthi muni explaining why he took dikshä

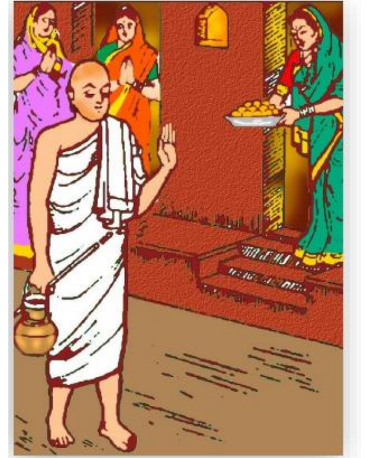
King Shrenik testing a Jain monk's equanimity

Haribhadra-suri accepting monkhood under Ächärya Jinbhatta

Sage Nandisen helping and serving the old monk

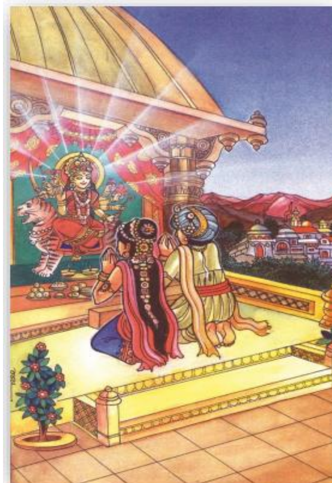
Ilächikumär realizing the futility of attachment while observing a monk's action

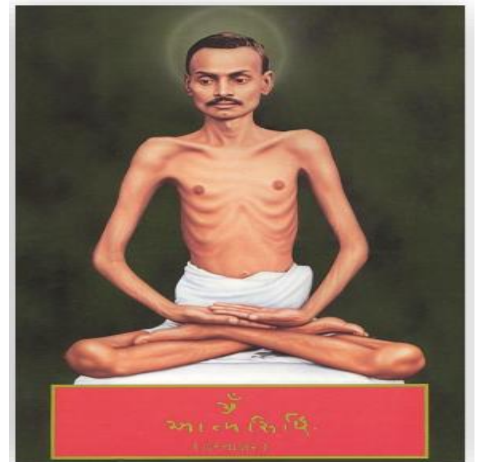
The monk was unable to stay detached seeing Koshä's beauty and

Kumär Sthulibhadra's life from falling in love with Koshä, spending 12 years of his youth with her and later being able to spend a monsoon at her house with total detachment

Shridevi and Vimalshä praying to Goddess Ambikä

Shrimad Räjchandra

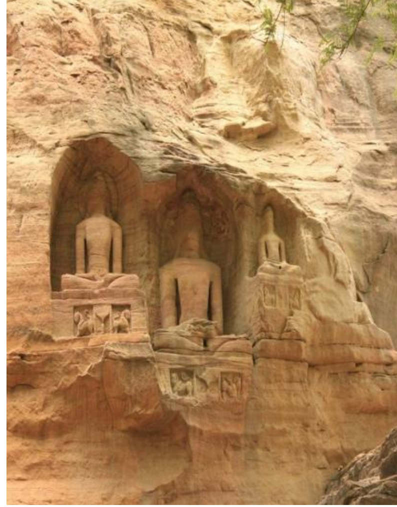
Jain Story Book

(JAINA Education Series 202 – Level 2)

Compiled by
JAINA Education Committee
Federation of Jain Associations of North America

පුරාන ජෛන පිළිම

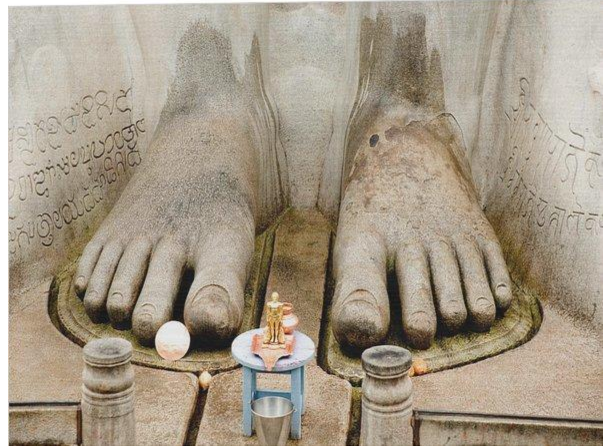
ජෛන ආගමේ පතුල් වන්දනාව

ජෛන සිද්ධස්ථාන

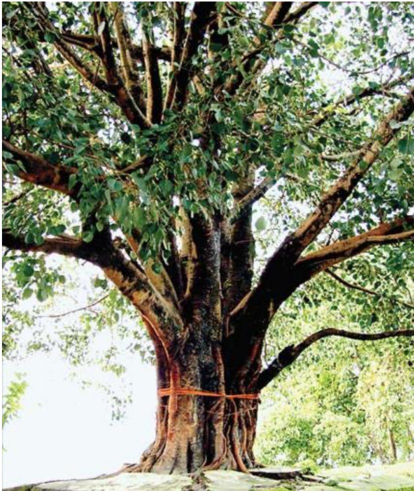

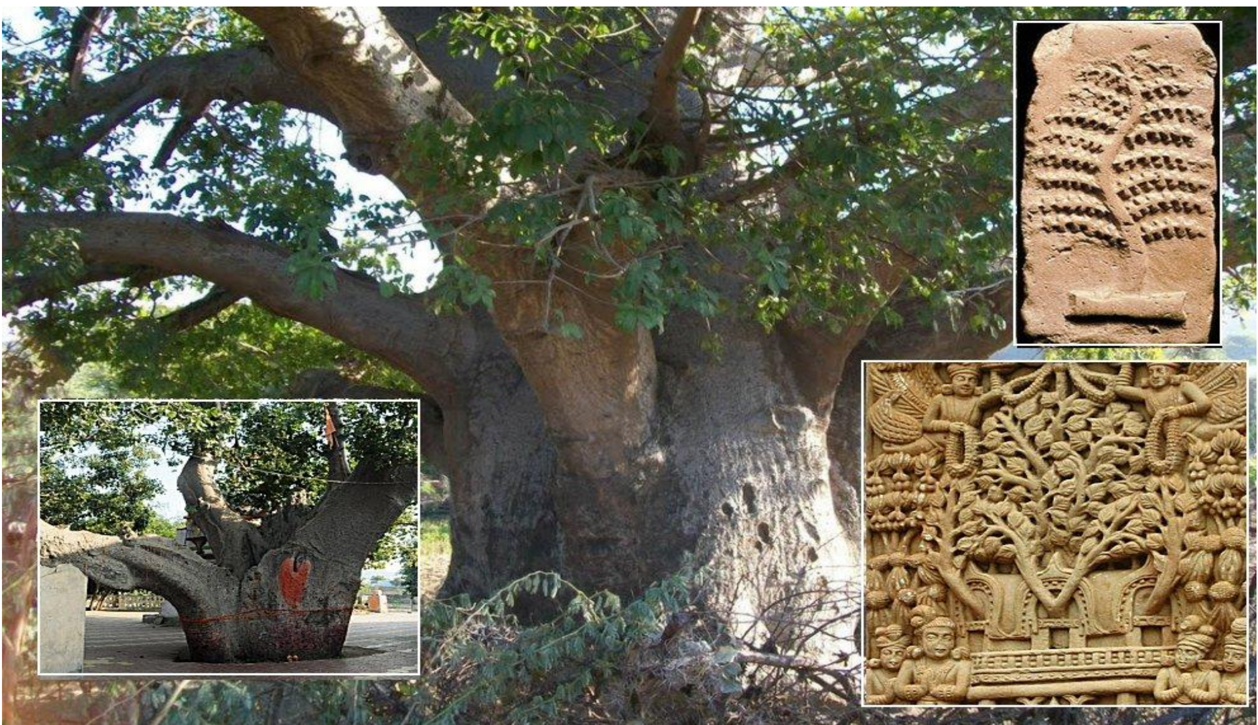
ජෛන ආගමේ පූජණීය ගසක්

අශෝක ගස (ජෛන ආගම)

එය බුද්ධාගමේ හා ජෛන විශ්ව විද්‍යාවේ පූජනීය වස්තුවක් වන අතර බොහෝ විට සංස්කෘත සාහිත්‍යයේ මුල්ම මූලාශ්‍රවලින් සහ හින්දු මිථ්‍යා කථා වල සඳහන් වේ. ආගමික හින්දු විශ්වාසයන් තුළ කල්පවරික්ෂා ජීවන වෘක්ෂය ලෙස සැලකේ - වෛදික ග්‍රන්ථවල සඳහන් "ලෝක ගස".

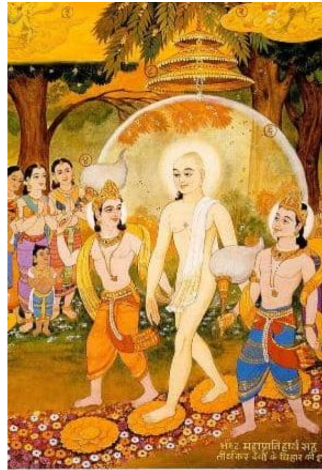

උපුටා ගැනීම

http://www.ancientpages.com/2016/07/22/kalpa-tree-kalpavriksha-the-sacred-wishing-tree-has-been-object-of-adornment-and-worship-since-ancient-times/

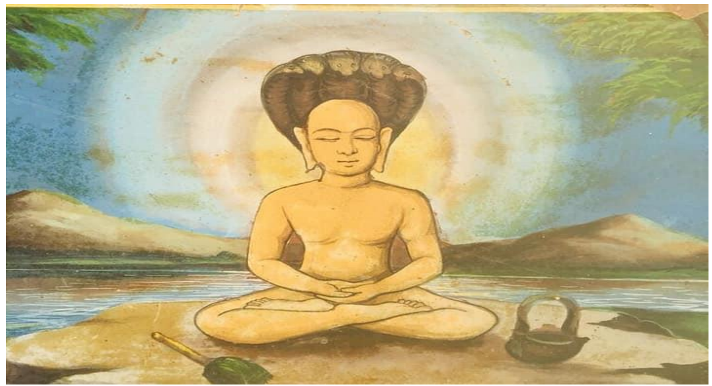
ජෛන සිතුවම්

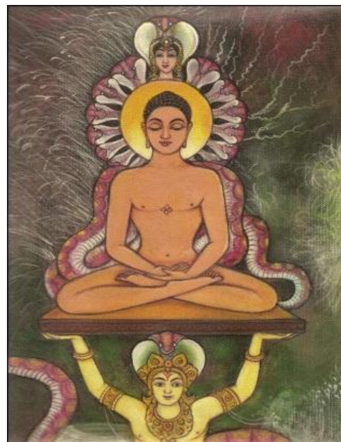

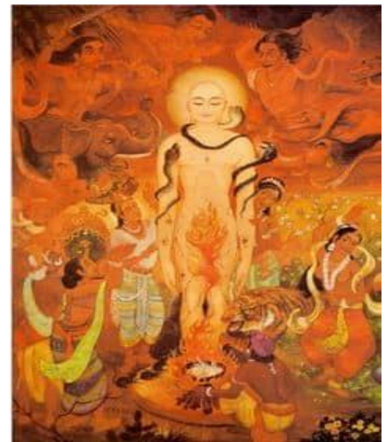

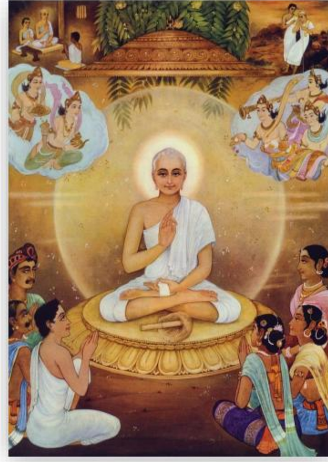

Dharanendra protecting Bhagawän Pärshvanäth

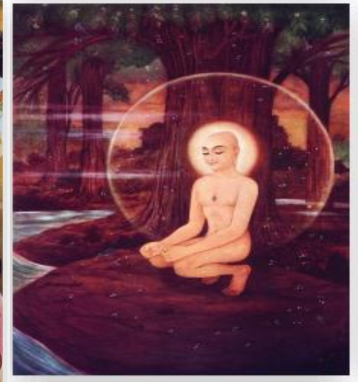
ජෛන සිතුවම්

Gautam swämi offering kheer to 1500 hermits from a small bowl

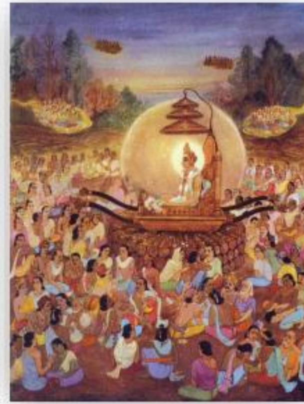
Gautam-Swämi attaining keval-jnän

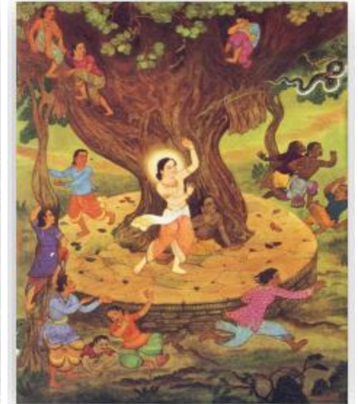
Bhagawän Mahävir attained Keval-jnän while sitting in the "cow milking" posture on the banks of the river Rujuväluka

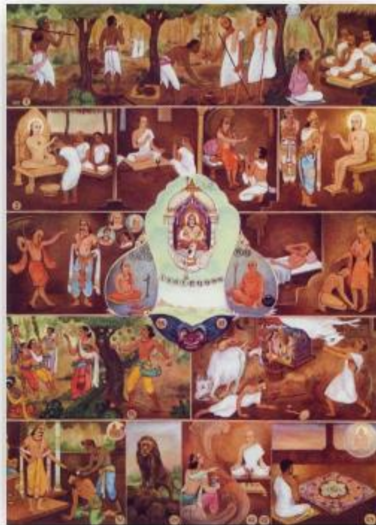
Dreams of Trishalä mätä

Funeral pyre of Bhagawän Mahävir

Mahävir gently caught the cobra with his hands and placed it in the grass

Depicts Bhagawän Mahävir's past lives from Nayasär to Nandan Muni

Friends consoling Princess Räjul

Jain Story Book
(JAINA Education Series 202 – Level 2)

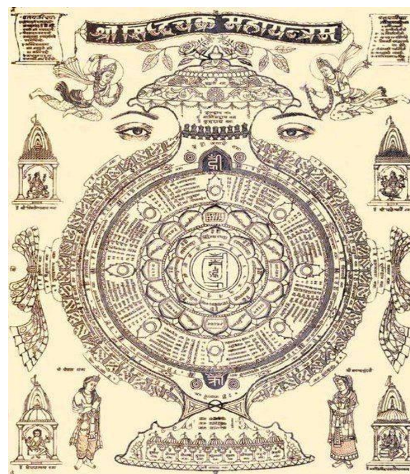
Compiled by
JAINA Education Committee
Federation of Jain Associations of North America

ජෛයින ලංඡන හා චක්‍ර

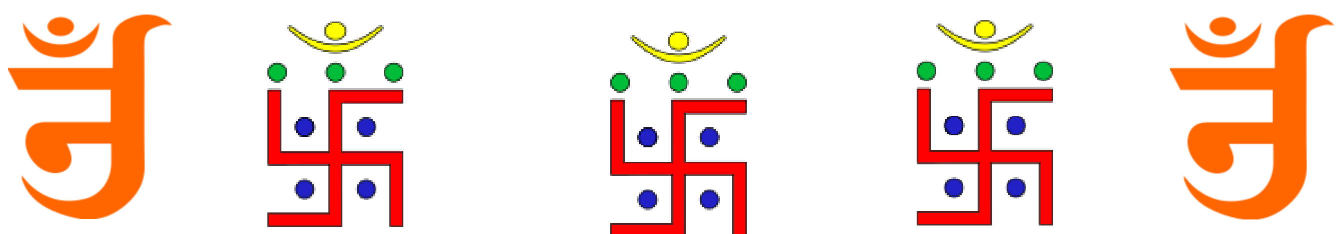

~ සත්‍ය ගවේශකයන් ~

ප්‍රධාන ජෛන අනුගාමිකයන්

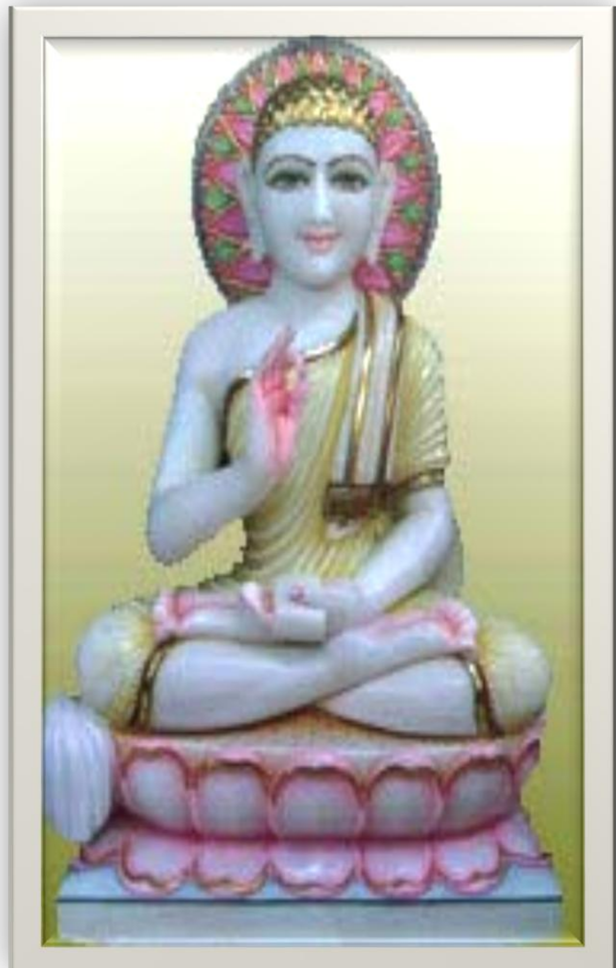
අනුබුදු ජම්බුස්වාමි

ජෛන ධර්මයට අනුව වර්තමාන අර්ධචක්‍රයේ අවසාන කෙවාලි ජම්බුස්වාමි විය. ඔහු මහාවීරට පසුව තුන්වන හා අවසාන අනුබුදු කෙවාලි විය. වසර **39** ක් ඉගැන්වීමෙන් පසු ජම්බුස්වාමි මතුරා චෞරාසි හි නිර්වාණය :විමුක්තිය ලබා ගත්තේය.

වර්තමාන අර්ධ චක්‍රයේ 24 වන සහ අවසාන ජෛන තීර්ථකර මහාවීරගේ ගනධර (ප්රධාන ශ්රාවකයා) ඉන්ද්‍රභූති ගෞතම හෝ ගෞතම් ස්වාමි ය. ඔහුගේ උපන් නම ඉන්ද්‍රභූති ගෞතම. ඔහුව සාමාන්යයෙන් හඳුන්වනු ලැබුවේ ඔහුගේ ගෝත්ර, ගෞතම විසිනි. ඔහු බොහෝ විට ප්රකෘත් ග්රන්ථවල ගෝයාම් ලෙස හැඳින්වේ.ඔහුව ගෞතම ගාන්ධාර හෝ ගෞතම ස්වාමි ලෙසද හැඳින්වේ.ඔහු මගධ රාජධානියේ ගොබ්බාර් ගම්මානයේ උපත ලැබුවේ බ්රාහ්මණ යුවළක් වන වාසුභූති සහ ප්රිත්වි ය.

https://wikimili.com/en/Jambuswami#%E0%A4%9C%E0%A4%AE%E0%A5%8D%E0%A4%AC%E0%A5%82%E0%A4%B8%E0%A5%8D%E

ගෞතම් ස්වාමි